

РЕШЕНИЕ

№ 16402

гр. София, 28.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 08.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **11358** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба с вх. № 26111/24.10.2025г. от Г. А., гражданин на Република Т., [дата на раждане] в Република Т., срещу отказ за виза от 09.10.2025г., издаден от завеждащ консулска служба Д. при посолството на Република България в Н., К., и по заявление № IC25000598V, за издаване на национална виза тип Д.

В съдебно заседание оспорващият чрез адв. Д. от САК, претендира и основателност на жалбата, в писмена защита излага подробни доводи, основани в обобщение на следните аргументи: за конституционната защита на семейния живот, доказвала се необходимостта от дългосрочно пребиваване в Република България поради сключен брак между оспорващия и българска гражданка; единственото меродавно основание в защита интересите на Република България при разрешаване на пребиваването на чужди граждани на територията на Република България имало съгласувателното становище на ДАНС, която дала положително становище - на оспорващия можело да се разреши дългосрочно пребиваване на територията на Република България тъй като не представлява заплаха за националната сигурност. Признава в тази връзка, че действително при посещение на адреса от полицейски органи при Дирекция "Миграция" - С., никой не е намерен на адреса. Не бил обсъден събрания доказателствен материал, а докладната записка установявала, че оспорващият и неговата съпруга са познати на съседите, което категорично изключвало възможността оспорващият да симулира основание да пребивава дългосрочно на територията на Република България. Изложеното категорично свидетелствало за това, че с отказа да се разреши дългосрочно пребиваване на оспорващия се нарушавали принципите за справедливост, разумност и съразмерност, установен по чл.6 АПК. В заключение

се претендира, че оспорващият доказал правно основание да пребивава дългосрочно на територията на Република България, а процесният отказ като незаконосъобразен следва да бъде отменен.

Пред съда жалбата се поддържа от адв. Д., който представи и допълнителни писмени доказателства - удостоверение за раждане на съпругата на оспорващия, като доказателство, че нейната майка е собственик на имота, посочен като адрес в България в заявлението за виза.

Ответникът - завеждащ консулска служба Д. Д. при Посолството на Република К., представлявана от юрк. А., представи по делото административната преписка и изрази становище по създаването на административната преписка, направи искане да бъде допълнена от трети лица - ДАНС и Дирекция Миграция.

По делото са приети доказателствата по административната преписка и допълнително такива по искане на страните.

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните извърши дължимата проверка за законосъобразност на оспорения акт на основанията по чл. 146 АПК и по реда на чл.168 АПК, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

По допустимостта на оспорването:

Жалбата от дата 24.10.2025г. е подадена срещу отказ за виза, връчен на дата 09.10.2025г., поради което е в срок и от името на надлежна страна, съобразно типа виза и основанията в същата -подава се от съпруг на българска гражданка, а основанията е желанието на семейството да се установи в Република България. Приложени са доказателства на български език - за сключен брак, декларация по пар.1, т.20 от ДР на ЗЧРБ, постановление за възлагане на имот от частен съдебен изпълнител.

Следователно, претендира се нарушено право по чл.8 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, предвид семейните връзки на оспорващия с българската гражданка, принципно е допустимо оспорването на процесния отказ.

По фактите съдът приема за установено следното:

Оспорващият е подал заявление № IC25000598V, за издаване на национална виза тип Д, представена по делото в превод на български език. Към същата е приложил писмени доказателства – удостоверение от 13.06.2025г. за брак с българската гражданка Д. А. А., издадено от [община], Декларация с нотариална заверка на подписа от дата 14.08.2025г. по пар.1 т.20 от ДР на ЗЧРБ от Е. Ф. за имот в [населено място], общ. С. , [жк], ет.1, ап.1 , който имот предоставя за пребиваване на оспорващия Г. А. и по време на пребиваването му да бъде регистриран на адреса на имота и да ползва имота за неопределен срок, доказателство за собственост на имота от декларатора – постановление на частен съдебен изпълнител от 31.05.2015г. за възлагане на същия имот на декларатора извлечение от банкова сметка на оспорващия, медицинска застраховка. Пред съда се прие като доказателство удостоверение от 16.05.2005г. от [община] за раждане на съпругата на оспорващия от което е видно, че нейна майка е декларатора за имота – л.109 от делото.

Видно от заявлението за виза оспорващият Г. А. е севернокипърец, турски гражданин, който в графа 21 е посочил като цел на визата – събиране на семейството. В графа 23 е посочил две посещения в Република България през юни/юли 2025г. и юли/август 2025г., но не е посочено местоживее по време на посещенията. Планираната продължителност е от 07.10.2025г. до

01.10.2026г., а по т. 26 е посочен Север 42, ет.1, ап.1, А. /С.. По т. 27 –имате ли намерение да живее и извън Република България е отговорено отрицателно, с него ще пътува съпругата му – т. 28, по т. 29 за настояща професия е посочено „свободна практика“. По т. 32 е отбелязано, че не е отхвърлено негово заявление за пребиваване и не е отказан достъп до страната., също не е осъждан, не е експулсиран и не страда от някое от заболяванията, изрично посочени по т. 35. Разходите за пътуване са за собствена сметка, в брой и по кредитна карта.

След подаване на заявлението съгласувателната процедура е извършена с Дирекция Миграция и ДАНС, чиито становища са изискани и представени по делото. ДАНС в писмо от 22.12.2025г. посочва, че съгласувателната процедура по заявлението е извършена от ТД НС – С., като било изразено положително становище в Националната визова информационна система, тъй като апликанта не бил идентифициран като заплаха за националната сигурност. Становището било изразено по електронен път и няма изготвени писмени документи. Посочено е в писмото на ДАНС също, че положителното становище не обвързвало останалите страни. От своя страна, Обобщено становище по заявлението е представено от Група „Миграция“ \$ С., според което се възразява да бъде издадена виза по чл.15, ал.1, вр. чл.24, ал.1, т.8 ЗЧРБ, на Г. А.. Изложени са мотиви, че при посещение на адреса не са установени нито съпругата н Д. А. А., която имала двойно гражданство, нито собственичката на жилището Е. Ф., а по данни на съсед и полицейския инспектор на района станало ясно, че Ф. и съпругът ѝ живеят и работят в Б., никой от съседите не познавал чуждият гражданин и съпругата му и не могли да дадат информация относно неговите намерения и намеренията на семейството му като цяло, от извършената проверка не ставало ясно какви са намеренията на г-н А.. Счита, че следвало да бъде отказано полагането на виза на основание чл. 10, ал.1, т.17 ЗЧРБ.

Видно от формуляр – бланка, озаглавен „Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказа за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза за дългосрочно пребиваване“, до г-н Г., е посочено, че „Посолството на Република България в Република К. от името на Република България разгледа вашето заявление за издаване на виза, подадено на 02.09.2025г., следват три възможни решения с квадрати за отбелязване на избраната хипотеза, които са празни – хипотезите са „Визата е отказана“; „Визата е анулирана“ и „Визата е отменена“. Следва писмен текст за основанието за решението, със следното съдържание: чл. 10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ€ и „допълнителни забележки“: „При извършена проверка на предоставения от апликанта адрес не е открит нито домакинът, нито съпругата на апликанта. Разговаряно е с полицейския инспектор на района, който е дал сведение, че домакинът и неговата съпруга живеят и работят в Б., никой не познава апликанта, не знаят за намеренията му и не са го виждали на адреса. Целта и условията на заявеното пребиваване не могат да бъдат доказани.“.

За компетентността на завеждащия консулска служба Д. Д., съветник, завеждащ Консулска служба, са представени Заповед № 95-00-26/16.01.2025г. на министъра на вътрешните работи и Заповед № 3/03.02.2025г. на посланика при Посолството на Република България в Н., Република К., с правомощия да подписва и връчва /съобщава/ на заинтересованите апликанти за визи формулярите за отказ, съгласно Приложение 7 към чл.34, ал.3 от НУРИВОВР.

Правни изводи на съда

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България е уреден в Закона за чужденците в Република България. Разпоредбата на чл. 9а от ЗЧРБ регламентира видовете издавани визи за пребиваване на територията на страната. Визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на

Европейския съюз от Шенген, с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи (чл. 10, ал. 1 от НУРИВОВР).

Оспореният стандартен формуляр е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР), съгласно който в случаите на отказ за издаване на виза на някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице.

Основанията за отказ да се издаде виза на чужденец, са изрично и изчерпателно посочени в чл.10, ал.1 от ЗЧРБ, а компетентният административен орган разполага с оперативната самостоятелност да прецени, налице ли са основанията по смисъла на чл.10, ал.1 от ЗЧРБ и чл.34 от НУРИВОВР, като съгласно последната норма не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл.10 ЗЧРБ. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец, съгласно Приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него лице, а в случай на издаване на виза на границата – от ръководителя на органа по чл.10, ал.2 или от упълномощено от него длъжностно лице. В този формуляр се вписват мотивите, като се посочва основанията за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване/изпращане на заинтересуваното лице.

В съответствие с посочената правна уредба, изискването за форма ще бъде спазено от формална страна, ако стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, отразени в Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, и съдържа всички реквизити, изискуеми и съгласно общите правила, визиращи в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК (вж. в този смисъл решение № 2087/22.02.2024 г. по адм. д. 7021/2023 г. на ВАС и др.). Доводите в жалбата, че решението не е правно и фактически мотивирано и само на това основание жалбата следва да бъде уважена, касаят липсата на мотиви и материалната незаконосъобразност.

Отказ за издаване на виза върху стандартен формуляр - бланка, се издава като се отбелязва изрично, че визата е отказана, посочва се правното основание -хипотезата по чл.10, ал.1 ЗЧРБ и в забележки – допълнителни съображения. Съдържанието на стандартния формуляр е предварително определено и органите са длъжни да използват този стандартен формуляр за да постановяват своите решения за отказ да издадат виза на различните основания, предвидени в чл.10 ЗЧРБ.

Що се касае до обхвата на съдебния контрол, в контекста на обжалването пред съда, то съгласно чл. 168 АПК този контрол предвид препращането по чл.146 АПК, се отнася както до спазването на формалните изисквания, така и до материалната законосъобразност, като се вземат предвид всички обстоятелства по административната преписка, както фактически, така и правни, на които компетентният орган е основал акта си – чл.142 и чл.170 АПК.

Въз основа на цитираните заповеди на министъра на външните работи и на посланика на Република България в Република К., следва да се приеме, че ответникът Д., съветник, завеждащ Консулска служба при посолството, има компетентност да “подписва“ и „връчва“ формулярите за отказ по заявленията за визи.

Не е достатъчно обаче стандартният формуляр - приложение 7 към чл. 34, ал.3 на НУРИВОВР да бъде подписан и връчен, същият следва да бъде попълнен – т.е. да има съдържание, което отразява точно и ясно волята, решението на органа като резултат от разглеждане на заявлението

за виза.

От изложеното за съдържанието на стандартния формуляр по заявлението за виза съдът формира извод за незаконосъобразност, поради следното:

След като стандартният формуляр не съдържа изрично отбелязване в графата „Визата е отказана“, нито в другите две хипотези, няма изявена изрична воля на административния орган за това какво решение е взето по заявлението за виза, като посочването на текста на закона и допълнителните бележки, макар и да съставляват мотиви на отказ, не заместват тази празнота на формуляра. Съдът приема, че липсва изрично изявление какво точно е решението на завеждащия консулската служба по заявлението за виза на Г. А. от 02.09.2025г.

Непопълването на стандартния формуляр за взетото решение по заявлението за виза в тази част представлява допуснато съществено нарушение на изискванията за писмена форма и съдържание на акта до степен, че не може да бъде поправено впоследствие тъй като волята на органа не може да бъде заместена с преценката на съда по същество по заявлението за виза. Компетентен да се произнесе по заявлението – с отказ или полага не виза е само консулско длъжностно лице.

Без съмнение, решението на компетентното длъжностно лице по заявлението за виза, съставлява индивидуален административен акт, който независимо от обективирането му във формата на стандартен формуляр, следва да съдържа разпоредителна част – решението на органа по заявлението за виза. Съгласно чл.59, ал.2, т. 5 АПК, когато индивидуалният административен акт се издава в писмена форма, той трябва да съдържа разпоредителна част. Касае се за незавършен фактически състав по издаването на стандартния формуляр, но съществуването му в правния мир води до неяснота за резултата от разглеждането на заявлението. Нарушението е съществено до степен, че няма разпореждане на органа, което съдът да провери. Волята на органа не следва да бъде предполагаема, тя следва да бъде изрично изразена, по общото правило на чл.59, ал.2 ,т. 5 АПК, на което изискване съответства и съдържанието на стандартния формуляр.

Пропускът в съдържанието на стандартния формуляр не може да се приравни на мълчалив отказ, тъй като в правния мир съществува изричен писмен акт, връчен на оспорващия за да породи правни последици, и без съмнение е неблагоприятен.

Изложеното води до извод за допуснато съществено нарушение на чл.59, ал.2, т. 5 АПК и основание съдът да постанови отмяната на оспорения акт като незаконосъобразен по чл.146, т.2 АПК. Предвид този порок на оспорения акт, и тъй като съдът няма правомощия да замести волята на консулското длъжностно лице, съдът не следва да разглежда въпроса по същество дали по така подаденото заявление и приложените към него документи е следвало да бъде постановен отказ или издадена виза на Г. А..

На основание изложеното и чл. 172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Стандартен формуляр за уведомяване за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза за дългосрочно пребиваване, връчен на 09.10.2025г., издаден от Д. Д. завеждащ консулска служба Д. при Посолството на Република България в Н., К., и по заявление № IC25000598V, за издаване на национална виза тип Д, подадено от Г. А., гражданин на Република Т., [дата на раждане] в Република Т., по жалба с вх. № 26111/24.10.2025г., подадена от Г. А..

ВРЪЩА делото като административна преписка на компетентен орган при Посолството на Република България в Н., К., ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ по заявление № IC25000598V, за издаване на национална виза тип Д, подадено от Г. А., гражданин на Република Т., [дата на раждане] в Република Т..

Решението може да бъде обжалвано пред върховен административен съд в 14-

дневен срок от съобщаването му.
Съдия: